

Sygn. akt III KK 179/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Dariusz Świecki

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

w sprawie A. Ż.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 8 lipca 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 11 października 2013 r., utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w L.

z dnia 28 maja 2013 r.;

uchyla zaskarżony wyrok w części utrzymującej nim w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w L. w zakresie orzeczenia o karze łącznej grzywny i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L. wyrokiem łącznym z dnia 28 maja 2013 r. połączył skazania A. Ż. prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego z dnia 19 lutego 2009 r., sygn. III K 574/08, za czyny:
 - a) z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od 31 stycznia 2007 r. do 31 maja 2008 r.;
 - b) z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od 1 marca 2008 r. do 31 sierpnia 2008 r.,
co do których przyjęto, że tworzą ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. i na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych w kwocie po 20 zł stawka; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat z oddaniem pod dozór kuratora; zaś postanowieniem z dnia 11 września 2012 r., sygn. III Ko 1475/12, zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego z dnia 17 czerwca 2009 r., sygn. IV K 653/08, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu 4 lipca 2008 r., na podstawie art. 280 § 1 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierzono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych w kwocie po 10 zł stawka;
- i na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 33 § 3 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. wymierzył A. Ż. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 170 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Wyrok ten zaskarżył osobiście apelacją skazany, podnosząc rażąco niewspółmierność kary łącznej i wnosząc o jej złagodzenie poprzez zastosowanie zasady pełnej absorpcji

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 11 października 2013 r., utrzymał w mocy wyrok łączny, uznając apelację skazanego za oczywiście bezzasadną.

Od tego wyroku kasację wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w części orzeczenia o karze na korzyść A. Ż., zarzucił rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. i art. 440 k.p.k., polegające na dokonaniu nienależytej kontroli

odwoławczej i utrzymaniu w mocy, rażąco niesprawiedliwego wyroku sądu I instancji, wydanego z naruszeniem przepisów prawa materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k., wskutek wadliwego orzeczenia wobec A. Ż. kary łącznej grzywny w wymiarze 170 stawek dziennych po 10 zł każda, w sytuacji gdy Sąd był uprawniony jedynie do orzeczenia kary grzywny w wysokości do 110 stawek dziennych. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w części utrzymującej nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego w zakresie orzeczenia o karze łącznej grzywny i przekazanie sprawy w tym zakresie temuż Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Przepis art. 86 § 1 k.k. wyznacza dolną i górną granicę kary łącznej, możliwą do orzeczenia na podstawie uprzednio orzeczonych kar jednostkowych.

W realiach sprawy orzekając karę łączną grzywny można ją było orzec w wysokości maksymalnej do 110 stawek dziennych. Sąd Okręgowy, rozpoznając apelację skazanego, nie dostrzegł, że Sąd I instancji rażąco naruszył art. 86 § 1 k.k., bowiem orzekł karę łączną grzywny w wysokości 170 stawek dziennych. Skarżący trafnie zarzuca, że Sąd odwoławczy dokonał wadliwej kontroli zaskarżonego wyroku, nie dostrzegając, iż Sąd I instancji już w pisemnym uzasadnieniu swego orzeczenia zauważył swój błąd w zakresie wadliwie orzeczonej wysokości kary łącznej grzywny.

W sytuacji gdy zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszeniem przepisu prawa materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k., konieczne było uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.